

χωνεύτηρας έκενος.

—Τρύων ... Χάροψ! ... Τηλεφωνήστε στήν αστυνομία! ... έξακολουθήστε βραζγά διόποδεσπότης, προσπαθώντας νὰ δυναμώσῃ τὴ φωνῆ του καὶ τρέχοντας πρὸς τὴν πόρτα.

—Μή, γιὰ τὸ Θέο! ... σάρκασε δὲ ἄγνωστος. Θὰ ἐνοχληθῇ οὐτὶ δουλεῖα τῆς ἡ πεθαμένη γυναῖκα σου! ... Ή λαϊδη Γκρίζελ Πιτελούθ! ... Δὲν περιμένει λοιπὸν λιγάνια;

—Ο Χιούργκ Κάρδαλιπριέ ἀκούγεται μὲ ἀνέρεραστη ἀγωνία τὰ μιστηρώδη λόγια τοῦ ἀγνώστου ἀλήτου. Εἴλε μαρμαρώσεται στὴ θέση του, λαζάνιας καὶ μ' εἵσιας σὰν νὰ δέχτηκε μιὰ τρομερὴ γροῦν καταπέτητα.

—Μημ.. Φρονίμενες, βλέπω! έξακολουθήστε διαδοκῶν δὲ ἄλλος. Τί παλὸ περιμένεις ἄλλωστε, ἢν κωδῆ στὴ μέση ἡ περίεργη καὶ ἀδιαφορητὴ ἀστυνομία; ... Γιατὶ, πως σὲ φατένεις: «Πίνεργη παγματική ἡ πρότη σὲ γυναῖκα, σέδι Χιούργκ Κάρδαλιπριέ, ἔπει τὸ βούρκοτανό Λόργ τῆς Σωταΐας; ... » Η τὴν πινέτητες ἑπτάνες ἔστις καὶ εἰστατε καπόταν πώς ἔπεισε στὸ βάθος ἔπειτα ἀπὸ ἓνα αἰτωλητικοῦ δυοτετράγωνο; ... Τὶ νὰ ἀπαντούσις, σὲ παρακαλῶ;

—Σατανᾶ! ... μούνκρισε δὲ Χιούργκ. Τσαίσιον ἀπὸ δῶ! ... Θὰ σε παταγούνω! ... «Έκαντη! ... Λεπτὰ θέλεις; ... » Ε; ... Καὶ πόσα;

—Ο ἀλήτης οιγνωσάνιζε τώρα. Φαινόταν σὰν ἔχιδνα πεινασμένη, που θέλει νὰ πόστει μὲ μοχλήρια νὰ παγύστηται τὸ αἷμα του ποντικοῦ, που πόστεισαν νὰ καταθρογήσῃ, ζώσηστροντος, ἀπαράλαχτος μὲ δαμόνα χωμογελαστό, έξακολουθήστε:

—Δέν ἀπαντᾷς, σέρ; ... Θὰ ἀπαντούσις ὅμως ἐγὼ γὰρ σένα — σὰν πληρεξούσιος σου, ἐ; — καὶ θύλλεια τὰ ἔξης: «Ἡστα περιφύτητα χρημάτα τὰ πόστητας μου πόστητας γυναῖκας, κύριοι, μᾶς ἥταν ἀσχημονία καὶ καθόλιο περιφύτητα ἡ ἴδια. Σούριστραν καὶ τὴν βγάλω ἀπὸ τὴν μέσην, λοιπόν... Μοῦ ἀρρεῖς έξειστατή ἡ Μύρη. Σάνν, μᾶς ἔκεινη μὲ εἶλες ἀρνητὴ προγνομένως, γιατὶ ἡμῶν πάπιττων, κι' ἂς ἤμουν λεβέντην...» Επεισα λοιπὸν τὴν γυναῖκα μου νὰ μοῦ γράψῃ τὴν περιουσία της σὲ μιὰ προκαταβολὴν διαθήσῃ της; ... Μ' ἀγαπούσος τόσο ἡ καθημένη, δοστε, παρ' ὅλη τὴ στραφήτητη της, δὲν μοῦ ἀρνήθησε αὐτὴ τῇ κάρα... Μετὰ δύο - τρεις μήνες, τὴν πῆμα περιέτατο μὲ τὸ αὐτοκίνητον. Κοντά στὸ Ελος Λάζ, γάλλας δῆθεν τὸ τιμόνι καὶ πέστησε στὸ βουρκοτόπιο μέσους... Τὸ αὐτοκίνητο βούλιζε σιγά - σιγά... «Ἐγὼν κρατήθησα ἀπὸ κάτω βούρκα... Λέν αὐτοῦ τὴ γυναῖκα μου νὰ κρατήθῃ μὲ ἔκεινη...» Ήσυν κάπιος κτυπημένος ἀπὸ τὴ σύγχρονηστ... Ἐκείνη δὲν ἤταν... τὴν κτύπηστα ἐγὼ, κι' ἔτι κάπιε τὸ ἴδιο... Τὴν ἔχουσα στὸ βούρκο... Αρχοτε νὰ τὴν γουράνη ἡ βρήγη λάσπη... Ήταν αὐτίσι, βλέπετε, ἔκει στὸ Ελος... Εμένα μὲ τραβήξαν ἀργότερα διαβάτες... Μά ώρα πόλες ἀργότερα φέλειας τοιχείων καὶ γάρ κείνη... Μά ώρα τὴν γουρήσει τὸ τρυπανόδιο φάτιστα... Καὶ ἔτοι δὲν βρήγαμε τίποτε. Εμένα δένος θλιμμένος κήρους, κι' ἔτοι θαυμάντος καὶ τρωματικῆς σημασίας λόγια τοῦ ἀλήτου. Κι' ἔκεινος, ποὺ μιντοπιθώδης ἀσώμα, συνέργεστο:

—Λεγετά; ... Εχοφάνα... Ειδίμονα! ... Πάψε πεά! ... Λεπτὰ θέλεις... Πόσα? ... Καὶ φύγε! ... Δέν οιδιλιάζε δὲ Χιούργκ ἔτοι. Οιδιλιάζε ένας τοελλός ἀπὸ φρώκη, ένας παραλιμένος ἀπὸ ἄλλοκοτο πυκνό μούδισμα, μηρός στα μιστηρώδους καὶ τρωματικῆς σημασίας λόγια τοῦ ἀλήτου. Κι' ἔκεινος, ποὺ μιντοπιθώδης ἀσώμα, συνέργεστο:

—Λεγετά; ... Εχοφάνα... Ειδίμονα, δὲ παλῆρος ὁ Τάραμπος, δὲ παλῆρος ὁ Χιούργκ. Διγαμος, είτες; ... Σօδ δίνει, είτες; ... Μά γη λοιπὸν ἡ Γκρίζελ; ... Ζῆ! ... Ποι είνε? ... Ποι η;

—Αρφοτε ἀγόνιας ἔδαναν τὶς θέρετς τῶν χειλιδῶν του. Κι' δὲ ἄλλος, δὲ ἀλήτης, ἀτρομένος τώρα κι' ἔκεινος, βρύγησε: —Ναι... Ζῆ! ... Τὴν τράβηξη δὲ διοίσι ἀπὸ τὸ βούρκο... «Ἐφάρα μονάχος μου, ἀνήσυχος τὴν ἀργοτοπία τῆς καλῆς μου κυρίας... Τὴν βρῆκα ποτὲ πότερα... Είχε γλωττήσει ἀνάμεσα στὸ βούρκο... «Ἀναίσθητη... Απέφεγε τὴν καταγείληση, διὸν ἡ θανατημένη μαζῆ σου... Αἴμα ξερνούσσα ἐπὶ δεκαπέντε μέρες... Κι' ἄλλους τρεις μήνες καραπάλεψε, καρμένη στὸ σπατάλο μου... Εισέθη τὴ συνέξεια... Καὶ θέλησε νὰ σ' ἐδικηφήτη φρωτάτη... Νά... Απόψε... Νήτησε τὸν Χριστουγέννωνα... Τὴν ἐπέτειο τῶν γάμων σας... Πέρσι τέτοια νήχτα παντερετήκατε... Καὶ τώρα σὸν προσφέρει—έκει επανω—τὸ Χριστουγεννιάτικο δώρο σου! ... Χά, χά, χά! ...

—Εξαλλος, φρενασμένος, βρωμάλακυς σωστός, δὲ Χιούργκ μούγκωσε:

—Ζῆ! ... Ζῆ! ... Ποσὲ είνε! ...

—Επάνω... Πινγίγει τὴ δεύτερη γυναῖκα....

—Ἄααα! ... Χιούργκ! ... Άααα! ...

—Η ἀντριχιαστική, ἡ γοεῖνη κραυγή, ποὺ ἀλούστησε στὸ σκοτάδι κι' ἔξη στὸ διάδομο, ἀναστάτωσε, καὶ τοὺς δινὸ τοὺς.

—Ο Χιούργκ οβήτηρε στὴν πόρτα καὶ βγήκε...

—Ο ἀλήτης δρασκελίσε μὲ σεβλήδα τὸ ἀνοικτό παράθυρο καὶ πήδησε ἀθρόυσα στὸν κῆπο...

ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΕΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

“Αν διακατέφετε μέσα σ' ἔνα δοχείο 55 δράμα μερό, 20 δράμα μάλια, 15 δράμα προμήλη καὶ 10 δράμα αἴχαρη, θάχετε τὸ καλιτέρο μυγγοτόνο ὑγρό. Σὲ καθε γυναικάς καμαράς σας τοποθετεῖτε καὶ ἀπὸ ἔνα ἄδαθο πατάκι μὲ τὸ ὑγρό αὐτὸν καὶ ἡ μαγίας έξολοθρεύοντα.

“Αν κάφουμε χαρτί στὶς τρέπτες τῶν φωλεῶν τῶν ποντικῶν καὶ τῶν μεριμητῶν, ἀπάλλασθε εἰπόλιτος εἰπόλιτος ἀπὸ τὶς ἐνοχλήσεις τους.

Τὶς μεταξωτές κάλτσες πρέπει νὰ τὶς πλένετε μὲ πιτυφόνερο καὶ νὰ τὶς στίβετε χωρὶς νὰ τὶς τρίβετε. Όμοιως πρέπει νὰ πλένονται καὶ τὰ προυνάδια.

Γιὰ νὰ διατηρήσετε καθαρὰ τὰ μάλαμπτενία σκενή καὶ ποσημάτα σας πρέπει νὰ τὰ τρίβετε μὲ νερό Κολωνάς. Ή γηρίσια συνταγὴ τῆς Κολωνίας — τὸν παλόν καὶ τιμόνια καρδῶν — είνε ἡ ἀσύλιοντι: Μόρον κιτρομήλον (essence de bergamote) 10 γραμ.

» προτροπαλίοισ	10 »
» λεμονιοῦ	5 »
» κάτσου	3 »
» λιβανωτίδος (romarin)	1 »
Βόδιμα ἡλέκτρων (teinture d'ambre)	5 »
» μοσχούλιβανος (benjoin)	5 »
Οινότενεμον 90 βαθμῶν	1 ἡτρα

Τὰ εῖδη αὐτὰ πολλόντων στὰ ταρμακεῖα.

Τὸ νερό της ἀμύνας ἐμποδεῖ τὴν τρυχόπτωσι, ἐφόσον ὅμως προκατέστη αὐτὴ ἀπὸ νευραλγίες καὶ πυρετούς.

Τὸ οἰνότενεμα τῆς Κίνας (cau-de-vie ή quinquina), θεραπεύει ἐπίσης τὴν επιδερμίδα καὶ συνεπός εὔποδες τὴν τρυχόπτωσι, καὶ ὅστια προκύπτει αὖτε τὸν πόνον καὶ τὴν ύγειαν τῆς νήτας.

Αν μετὰ ἀπὸ κάπιτα μρόβεται αὐτὴ σᾶς πέφτουν τὰ μαλλά, καλὸν είνε νὰ λουζεσθε μὲ νερό, στὸ ἀπόιον έχετε βράσει μερικά φύλλα καρυδίδας.

Βράσετε 100 δράμα γάλα καὶ μετὰ βουτάτε μέσα σ' αὐτὸν ἐπὶ δέκα λεπτά έπειτα μέσα μὲ νερόν πανούσες. Ετοι έχετε ἕνα πρότιτο τάξεως φάρμακο ποτὸν τῶν λειχήνων καὶ τῶν μικρῶν έξανθημάτων. Ή κρήσις του είνε ἀπλή: Τὸ πατέτη δύο τρόπες τὴν ηγετήσεα.

Καλὴ μητέρα είνε ἔκεινη μόνο ποὺ φροντίζει νὰ ξυπνοῦν, νὰ τρῶνε, νὰ παῖζουν η νὰ ἐργάζονται καὶ νὰ ποιημόνται πανούσες. Ετοι έχετε δέκα λεπτά έπειτα μέσα μὲ νερό, στὸ ἀπόιον έχετε βράσει μερικά φύλλα καρυδίδας.

Οι κεφτέδες τηγανιτούνται καλύτερα μὲ τὸ βιοδινό λίτος (βασιλικὸ ξύργικο), παρὰ μὲ τὸ λάδι.

Μή κάνετε μεγάλη θέκοντα μὲ στεφάλιο τοῦ ἐνοικίου τοῦ σπιτιού σας, γιατὶ θά τὴν πληρώσετε μὲ ἀμάδες γιατρῶν καὶ ἀγορά φαρμάκων.

“Οσον ἀπλόντερα είνε μαγειρεμένο τὸ φαγί, τόσο θρεπτικότερο καὶ θηγιεύοντερο είνε.

Τὰ δοημένα σκενή ξεμαρμέζουν ὅταν τὰ τρίφουμε μὲ πανί, βουτήμενό μέσα σὲ νερό, στὸ δοτό βράσαμε φλοιόδες πατάκια.

“Η νοικοκυρά ποὺ θέλει νὰ κάνη καὶ καὶ νόστιμο βραστό πρέπει νὰ είξη τὸ κρέας μέσα στὴ χύτρα δετῶν τὸ νερό ἔχει μισθοβάσει. Έκείνη διως ποὺ θέλει δινάτο ζωμό καὶ ἀδιαφορεῖ για τὴ γενετικήτητα τοῦ βραστοῦ, πρέπει νὰ φίγην τὸ κρέας μέσα στὴ χύτρα πολὺ τὴν βάλη πάνω στὴ φωτιά.